

wości i rachunkowości, należy zamknięcie rachunkowe sum pozabudżetowych (bilans zamknięcia) przerobić na podstawie sporządzonych wykazów sald poszczególnych rachunków księgi kontowej—szczegółowej (grupując salda poszczególnych rachunków sum pozabudżetowych według układu, jaki został przewidziany w powołanym § 46 rozporządzenia (np. zaległości bierne należy włączyć do rachunku wierzycieli różnych, z rachunku wierzycieli różnych należy ewentualnie wyodrębnić rachunek pożyczek krótkoterminowych, rachunek pożyczek krótkoterminowych, rachunek deponentów i t. p., w województwach południowych z rachunku sum pozabudżetowych własnych należy wyodrębnić rachunki: instytucyj finansowych, weksli obcych, niedobór budżetowy i t. p.); ogólna suma zamknięcia sum pozabudżetowych na skutek dostosowania tego zamknięcia do wzoru przewidzianego w § 46 rozporządzenia nie powinna ulec zmianie.

W powyższy sposób ustalone zamknięcie sum pozabudżetowych winno być podstawą otwarcia rachunków sum pozabudżetowych w księgach nowego okresu obrachunkowego.

Szczegółowe instrukcje kasowo-rachunkowe związków komunalnych wydane i zatwierdzone na podstawie § 53 uchylonego z dniem 31 marca 1933 r. rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 345) obowiązywać będą do czasu wydania i zatwierdzenia nowych instrukcyj szczegółowych, jednak tylko w tych punktach, w których instrukcje te zgodne są z przepisami rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych z dnia 6 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 11, poz. 72); w szczególności związki komunalne mogą w roku obrachunkowym 1933/34 posługiwać się dotychczasowymi wzorami druków i ksiąg rachunkowych oraz pomocniczych po odpowiednim dostosowaniu tych wzorów do wymagań przepisów nowych rozporządzeń.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Panów Wojewodów o niezwłoczne podanie do wiadomości organom powyższych wskazówek i wyjaśnień, współdziałającym przy sprawowa-

niu nadzoru nad samorządem i podległym sobie władzom nadzorczym oraz zarządom związków komunalnych i dopilnowanie zastosowania się do nich.

Wł. Korsak  
Podsekretarz Stanu

84.

## O K Ó Ł N I K

### Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego Nr 20

z dnia 29 marca 1933 r.

**(Wojsk. Og. 13 9) w sprawie wpisywania pozycji w/g księgi ewidencyjnej do dowodów tożsamości koni.**

Wszystkim Panom Starostom Powiatowym  
i Grodzkim województwa kieleckiego

podaje się (niżej) do wiadomości, dalszego pouczenia i stosowania.

Za Wojewodę: *Mgr. L. Kurnikowski*  
Radca Wojewódzki

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych *Warszawa, d. 27.III.1933 r.*  
Nr Wojsk. J. 1/5/1.

**Dowody tożsamości koni —  
wpisywanie pozycji według  
księgi ewidencyjnej.**

## O K Ó Ł N I K Nr 29.

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W celu ułatwienia kontroli ewidencji koni, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi o wydanie zarządzeń za pośrednictwem podległych władz administracji ogólnej, by w dowodach tożsamości koni wpisywana była przez urzędy gminne pozycja księgi ewidencyjnej, pod którą dany koń jest zapisany.

W dowodach tożsamości w Serji A, B, C i D pozycje te należy wpisywać na stronicie 4-ej, w dowodach zaś serji następnych—na stronicie 6-ej. Czynność te należy wykonywać podczas samego przeglądu oczywiście w odniesieniu do tych koni, które przedstawione zostaną do przeglądu ogólnego (normalnego) dowody zaś koni, które z jakichbyś powodów na przegląd ogólny nie staną i dla których są one wystawiane pojedynczo przez Rejonowych Inspektorów koni powinny być zao-